

Udkast

Bekendtgørelse om forsikring eller anden garanti til dækning af rederens ansvar over for de søfarende og skibsføreren i tilfælde af misligholdelse af ansættelsesforholdet.

I medfør af § 49, nr. 26, § 70, § 73 a og § 74 a i lov om søfarendes ansættelsesforhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 75 af 17. januar 2014, som ændret ved lov nr. 400 af 2. maj 2016 og § 20 b i lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 72 af 17. januar 2014 fastsættes:

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse for personer, der er ansat om bord på danske skibe, jf. § 1, stk. 1, og § 49 i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., uanset skibenes anvendelse og fartområder, med undtagelse af fiskeskibe og fritidsfartøjer.

§ 2. Rederen skal tegne forsikring eller stille anden tilsvarende finansiel sikkerhed, der dækker efterladte ansattes krav over for rederiet og over for arbejdsgiveren, hvis denne er en anden, i tilfælde, hvor rederen eller arbejdsgiveren i strid med forpligtelserne efter ansættelseskontrakten, herunder den kollektive overenskomst som måtte finde anvendelse, eller lov om søfarendes ansættelsesforhold og regler udstedt i medfør af loven:

- 1) undlader at dække den ansattes hjemsendelsesomkostninger,
- 2) har efterladt den ansatte uden det fornødne til underhold eller økonomisk støtte, eller
- 3) på anden måde ensidigt og uberettiget har afbrudt forbindelsen med den ansatte, herunder hvis den pågældende ikke har modtaget løn i mindst 2 måneder.

§ 3. Forsikringen eller den anden tilsvarende finansielle sikkerhed skal, jf. dog stk. 2 og 3, dække:

- 1) den ansattes grundlæggende behov, indtil den pågældende er kommet hjem, herunder forplejning, sikring af varme, elektricitet, kommunikation, hygiejne og nødvendig lægebehandling m.v., hjemrejseomkostninger samt andre rimelige udgifter, som er en følge af, at den pågældende er blevet efterladt, og
- 2) fire måneders udestående løn og andet vederlag m.v., som den pågældende er berettiget til som følge af ansættelsesforholdet.

Stk. 2. Forsikringen eller den anden tilsvarende finansielle sikkerhed skal ikke dække de i stk. 1, nr. 2, nævnte krav i det omfang, den ansatte har ret til at få disse betalt af Lønmodtagernes Garantifond.

Stk. 3. Forsikringen eller den anden tilsvarende finansielle sikkerhed skal ikke dække krav, den pågældende måtte have på refusion af udgifter til lægebehandling, tandlægebehandling, lægemidler m.v., som i medfør af den særlige sygesikringsordning for søfarende, jf. bekendtgørelse nr. 1331 af 5. december 2006 om den særlige sygesikringsordning for søfarende m.fl. er dækket af offentlig refusion og kan gøres gældende af den ansatte over for Søfartsstyrelsen. Den finansielle sikkerhed skal heller ikke dække krav på betaling af syge – eller barselsdagpenge jf. bekendtgørelse nr. 728 af 29. juni 2012 om sygedagpenge til søfarende og

bekendtgørelse nr. 1110 af 26. november 2012 om barselsdagpenge til søfarende, i det omfang disse krav er dækket af offentlig refusion og kan gøres gældende af den ansatte over for Søfartsstyrelsen.

Stk. 4. For skibe, der overvejende sejler mellem to havne i et andet EU/EØS-land, således at arbejdstagerne anses for sædvanligvis at udføre arbejde i det pågældende land, eller hvor ansættelsesforholdet i øvrigt medfører, at de søfarende er omfattet af en EU-garantiordning¹, i en anden EU/EØS medlemsstat kan den finansielle sikkerhed endvidere undtage de i stk. 1, nr. 2, nævnte krav, i det omfang disse er dækket af den pågældende garantiordning. Dette gælder dog kun for statslige ordninger, hvis rederen har indhentet dokumentation for omfanget af ordningen og betingelserne mv. for udbetaling af erstatning, og hvis oplysningerne herom er tilgængelig for de søfarende om bord på skibet. For ordninger, der er etableret i privat regi i andre medlemsstater til gennemførelse af direktivet, gælder de i §§ 4 – 6 nævnte krav.

§ 4. I denne bekendtgørelse forstås ved godkendt forsikring eller anden tilsvarende finansiell sikkerhed:

1) en P&I forsikring (Protection & Indemnity, P&I) på sædvanlige vilkår, der udbydes af et medlem af den internationale gruppe af P&I Klubber (the International Group of P&I Clubs), for hvilken der er udstedt certifikat i overensstemmelse med § 6,

2) en forsikring, for hvilken der er udstedt certifikat i overensstemmelse med § 6, fra et forsikringselskab, som er etableret i Den Europæiske Union eller i et EØS-land, og som har ret til at udbyde den pågældende forsikring efter EU reglerne om forsikringsvirksomhed og lovgivningen i det pågældende land.

3) en anden af Søfartsstyrelsen godkendt forsikring eller garanti, for hvilken der er udstedt certifikat i overensstemmelse med § 6, som udbydes af et forsikringselskab eller en bank, der har ret til at udbyde den pågældende ydelse efter den i selskabets hjemland gældende lovgivning.

Stk. 2. For skibe, som ejes af myndigheder, skoler, institutioner eller lignende, der er omfattet af en statslig, kommunal eller regional selvforsikringsordning, betragtes en erklæring udstedt af den pågældende statslige myndighed eller af den økonomiansvarlige i kommunen eller regionen om, at det pågældende skibs ansættelsesforhold er dækket af selvforsikringsordningen, som tilstrækkelig garanti. Erklæringen skal endvidere indeholde de i § 6, stk.1, nr. 1 – 4 og 6, nævnte oplysninger.

§ 5. Den i § 2 nævnte forsikring skal være uden selvrisko. Forsikringen eller den tilsvarende finansielle sikkerhed må ikke ophøre før udløbet af gyldighedsperioden, medmindre forsikringselskabet m.v. med mindst 30 dages varsel har givet forudgående underretning herom til Søfartsstyrelsen.

Stk. 2. Forsikringen og den tilsvarende finansielle sikkerhed skal give mulighed for at opnå erstatning for de i § 3 nævnte krav. Såfremt forsikringen er maksimeret, skal der foreligge dokumentation for, at der er dækning for de i § 3 nævnte krav. Dokumentation skal på forlangende indsendes til Søfartsstyrelsen.

Stk. 3. De i § 3 nævnte krav skal kunne rettes direkte mod forsikringsgiveren eller garantigiveren. Forsikringsgiveren eller garantigiveren kan påberåbe sig de forhold vedr. ansvarsfritagelse, som rederen eller arbejdsgiveren selv kunne have gjort gældende over for den ansatte. Derimod kan forsikringsgiveren eller

¹ Dvs. ordninger i andre EU- eller EØS- medlemslande, som er oprettet til gennemførelse af Rådets direktiv 80/987/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF.

garantigiveren ikke påberåbe sig indsigelser, som denne ville kunne påberåbe sig over for skibets reder eller arbejdsgiveren.

Stk. 4. Krav, som den ansatte eller en, som handler på dennes vegne, gør gældende over for forsikringsgiveren eller garantigiveren, skal være ledsaget af fornøden dokumentation. For krav, hvor der kan være tvivl om, hvorvidt den pågældende har ret til at få kravet helt eller delvis betalt af Lønmodtagernes Garantifond, skal den pågældende enten give forsikringsgiveren bemyndigelse til at indhente oplysninger om dækningen hos fonden eller selv indhente sådan dokumentation.

§ 6. Til bekræftelse af at den i § 2 nævnte forsikring eller anden tilsvarende finansielle sikkerhed foreligger, skal et certifikat, som er udstedt af forsikringsgiveren eller udbyderen af den anden finansielle sikkerhed, være tilgængeligt for de søfarende om bord på skibet. Certifikatet skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) skibets navn,
- 2) skibets hjemsted,
- 3) skibets kaldesignal,
- 4) skibets IMO-nummer,
- 5) navn og adresse på forsikringsselskabet eller leverandøren af den anden tilsvarende finansielle sikkerhed,
- 6) kontaktoplysningen hvortil søfarendes anmodninger om bistand skal rettes,
- 7) en bekræftelse på, at forsikringen dækker de i § 3 nævnte krav, samt
- 8) forsikringens gyldighedsperiode.

Stk. 2. Et forsikringsselskabs bekræftelse af, at forsikringen opfylder Norm A 2.5.2. i konventionen om Søfarendes Ansættelsesforhold (MLC), sidestilles med den i stk. 1, nr. 7, nævnte erklæring.

Stk. 3. Når flere forsikringsselskaber eller leverandører af finansiell sikkerhed yder dækning, skal certifikater fra hvert selskab eller leverandør med oplysning om, hvilke krav hver af ordningerne dækker, være gjort tilgængeligt for de søfarende om bord på skibet.

Stk. 4. For skibe, hvor de søfarende er omfattet af Lønmodtagernes Garantifond skal en af henholdsvis Lønmodtagernes Garantifond og Søfartsstyrelsen udstedt erklæring om fondens dækning og om de i § 2, stk. 3, nævnte ordninger være opslået eller på anden måde være tilgængeligt for de søfarende om bord på skibet.

Stk. 5. For skibe, hvor det offentlige er selvforsikret, skal den i § 4, stk. 2 nævnte erklæring herom opslås eller på anden måde være tilgængelig for de ansatte om bord på skibet.

Stk. 6. Erklæringer og certifikater skal være udstedt på skibets arbejdsprog eller engelsk. Såfremt skibet går i international fart, skal det være affattet på engelsk eller vedhæftet en oversættelse til engelsk.

§ 7. Søfartsstyrelsen kan stille krav om dokumentation for, at forsikringsgiveren har ret til at drive forsikringsvirksomhed og er godkendt af forsikringstilsynet i det land, hvor virksomheden har sin forretningsadresse eller hovedsæde, samt at forsikringen lever op til kravene i denne bekendtgørelse. Søfartsstyrelsen kan i særlige tilfælde for forsikringer og garantier, som er omfattet af § 4, stk. 1, nr. 3, stille krav om, at det tillige dokumenteres, at det pågældende selskab m.v. er solvent og kan opfylde sine forpligtelser. Søfartsstyrelsen kan også afvise at udstede godkendelse eller tilbagekalde en allerede udstedt godkendelse, hvis styrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, der sandsynliggør, at der er en risiko for, at den pågældende virksomhed eller det pågældende selskab ikke kan opfylde sine forpligtelser.

Stk. 2. Søfartsstyrelsen kan tidbegrænse og betinge godkendelsen af de i § 4, stk. 1, nr. 3, nævnte forsikringer og garantier.

Stk. 3. Sker der ændringer, der har betydning for forsikringen eller den anden tilsvarende sikkerheds dækning, har skibets reder pligt til at underrette Søfartsstyrelsen straks efter at denne får kendskab til dette.

§ 8. Bekendtgørelse nr. 943 af 08/07/2013 om finansiel sikkerhed for søfarendes hjemrejse med underhold ophæves den 17. januar 2017.

§ 9. Overtrædelse af denne bekendtgørelse straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 10. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2017. Den i § 2 nævnte forsikring skal være etableret senest den 17. januar 2017.